

[Aksel Larsen.]

aabenbart absolut ikke nogen sværindustriell Konkurrent i Europa, og det til Trods for, at en hurtig Udvikling af Europas Sværindustri er den allervigtigste Forudsætning for en virkelig Genopbygning i Europa. Netop dette blev ogsaa fastslaaet i De Forenede Nationers Rapport om Verdens Genopbygningsproblemer, den saakaldte Myrdal-Rapport.

Saa er der Bestemmelsen om Valutaen. Den er her i Overenskomsten blevet noget afsvækket, saa meget afsvækket, at saavel den højtærede Udenrigsminister som de Ordførere, der hidtil har talt, har ment at kunne sige god for den, sige, at der er ingen Fare ved at godkende en Overenskomst om saadanne Bestemmelser. Jeg er ikke sikker paa, at man har Ret til at føle sig saa beroliget. Der siges — det er i Artikel II, Afsnit c —, at vi skal forpligte os til

„at stabilisere Landets Pengevæsen, indføre eller opretholde en holdbar Valutakurs, opretholde Ligevægt paa Statsbudgettet, genoprette eller opretholde indre finansiell Stabilitet og i Almindelighed genoprette eller opretholde Tilliden til Landets Pengevæsen“.

Det er Bestemmelser, som jeg tror burde indgaaende drøftes med sagkyndige Nationaløkonomer og sagkyndige paa Statsrettens Omraade, for der kan lægges alt muligt ind dèr. Hvad vil det f. Eks. sige, at vi forpligter os til at opretholde indre finansiell Stabilitet? Naturligvis kan der let gives en Forklaring paa det, men vi er to om at give Forklaringen, Danmark og Amerika, og det er Amerika, der har fat i den tykke Ende.

Hvis der nu stilles Krav om det, vi paa populært dansk Sprog kalder Nedsikering, altsaa højere Skatter paa jævne Indtægter, højere Priser eller Nedsikering af Lønninger og sociale Ydelser, saa kan det gøres under Henviisning til, at dette efter Amerikas Opfattelse er nødvendigt for at sikre en indre finansiell Stabilitet.

Bestemmelsen om, at vi skal indføre eller opretholde en holdbar Valutakurs, er ogsaa farlig. Man kan naturligvis slaa sig til Taals med, at vi har en udmærket holdbar Valutakurs og ikke føler Trang til at ændre den — men det kommer vi ikke til at bestemme alene. Man maa ikke glemme, at i President Trumans Forelæggelsestale blev det udtrykkeligt sagt, at Modtagerlandene skulde forpligte sig til at ansætte eller bevare en rigtig Valutakurs. Ja, nu er det rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Thorkil Kristensen har gjort opmærksom paa, at det engelske Sprog er mere rigt end det danske;

derfor kan man være i Tvivl om, hvorledes et bestemt Ord skal oversættes korrekt. Det er altsaa nødvendigt at sige, at paa Engelsk eller Amerikansk blev der sagt „proper“, og jeg tror ikke, det kan oversættes helt udtømmende ved „rigtig“, men det er formodentlig den mest rigtige eller den mest korrekte Oversættelse, der er mulig. Der menes dermed faktisk en lavere Valutakurs, altsaa en Nedsikering af Valutaen. Det fremgaar ogsaa af Harriman-Rapporten, hvori det direkte blev sagt:

„Det er Komiteens faste Overbevisning, at der i den nærmeste Fremtid maa ske Tilpasning af Valutakurserne (i Modtagerlandene).“

Hvad angaar den amerikanske Regerings Syn paa Sagen, henviser jeg til en Udtalelse af den amerikanske Finansminister Snyder. Han har over for Senatets Udenrigsudvalg sagt, at Hensigten med Bestemmelsen om Valutakurserne var at tilskynde til amerikanske Kapitalplaceringer i Udlandet. Der er kun een mulig Forstaaelse af dette, nemlig at man vil bestræbe sig for at faa de forskellige Modtagerlande til at skrive deres Valuta ned, hvorved det bliver mere lønnende at placere og investere amerikansk Kapital i de paagældende Lande.

Saa kommer der et Afsnit om Adgang til Materialer. Der staar i Punkt 1 i Artikel V:

„Den danske Regering vil med Hensyn paa Oplagring eller andre Formaal lette Overdragelsen til Amerikas Forenede Stater af Materialer, som stammer fra Danmark, og for hvilke Amerikas Forenede Stater har Behov som Følge af sine egne Hjælpemidlers faktiske eller potentielle Utilstrækkelighed, og dette paa saadanne rimelige Vilkaar med Hensyn til Salg, Udveksling, Bytte eller anden Overdragelse, og i saadanne Mængder og gennem et saadant Tidsrum, som der . . . . maatte opnaas Enighed om.“

Maa jeg benytte Lejligheden til at spørge den højtærede Udenrigsminister, hvad forstaaes der med denne mærkværdige Vending: „Med Hensyn til Salg, Udveksling, Bytte eller anden Overdragelse?“ Hvilken anden Overdragelsesform end Salg, Udveksling eller Bytte kan tænkes? Der maa være tænkt paa noget; man skriver det jo ikke blot for at fylde flere Ord ind i Overenskomstens Tekst. Hvilken anden Overdragelse har man tænkt paa? Maa jeg i øvrigt sige, at jeg finder denne Bestemmelse om Oplagring, som suppleres med Bestemmelser om Eftersegning og Fremskaffelse af Materialer og Udvikling af Produktion o. s. v., meget